

Sag: Jeg skal ikke blande mig i den Forhandling, der har været ført om dette Lovforslag i Almindelighed. De fremkomne Bemærkninger ere vistnok fra begge Sider saa temmelig berettigede og ville jo yderligere komme frem; naar denne Sag behandles videre. Jeg skal blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, hvor jeg tror, at Publikums Interesse staar i Samklang med Finantfernes, og hvor jeg ikke finder dette Lovforslag heldigt. Det er med Hensyn til Betalingen for Pengebreue. Jeg tror, at ikke alene Publikum, men ogsaa Staten vil staa sig ved, at Assurancepremien nedsettes i Stedet for, at den ved dette Lovforslag foreslaas yderligere forhøjet. Jeg er fuldkommen overbevist om, at man vil staa sig ved at nedsette den temmelig betydelig. Man skal vel huske paa, at i Postloven er der den Bestemmelse, at Verdien ikke behøver at angives, og det er vistnok ikke lidet almindeligt, at man nu angiver en noget mindre Verdi, fordi der er andre Midler, ved hvilke man kan sikke sig. For Dvrigt er jeg for mit Vedkommende i dette Dieblik i det Mindste tilbøielig til at blive staaende ved Lovforslaget, hvad de egentlige Hovedposter angaar, men ganske vist ogsaa til at gaa ned, hvad enkelte andre angaar, og jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) med Hensyn til Postanvisninger og Postopkrævninger, ligesom jeg tror, at der med Hensyn til Pakkesager heldig kunde ske nogen Forandring.

Indenrigsministeren: I en Sag af denne Betskaffen kan det ikke falde mig ind i dette Dieblik at gaa ind paa de Specialiteter, som adskillige ærede Medlemmer have nævnt; det vil i alt Fald være umuligt for mig nu at dokumentere min Mening. Jeg finder mig derimod foranlediget til at sige et Par Ord i Anledning af de mere almindelige Bemærkninger, der her ere fremkomne, og jeg skal da sige, at man vistnok undervurderer den Betragtning, som det ærede Medlem for Rjødshavnns 4de Valgkreds (Jønger) gjorde gjældende, og som var støttet paa Bevemmelighedsønsket. Jeg drifter mig endog til at paastaa, at hele det System, hvorefter vor Porto afkræves, ikke alene har Hensyn til at skaffe billig Befordring af Folks Brev og Breve, men ogsaa til, at den kan ske nogenlunde bekvemt. Jeg kan i alt Fald ikke se rettere, end at dette har været et almindeligt Moment til hos os at vælge 4 Skillingen, som man i England valgte Pennyen, og ikke blot tror jeg, at det er en Sag, som har meget stor Betydning for Publikum, men ogsaa, at det har en ikke ringe Betydning i en anden Henseende. Man vil maaske sige, at det er en Overdrivelse, men jeg kan forsikre Dem, at denne Verden Penge og det at skulle skaffe mange Smaapenge er en Banfælighed for Administrationen, saa at der derved let kan bevirkes, at Expeditionen bliver langsommere, hvilket vil gaa ud over Publikum eller over Postin-

traderne, for saa vidt det bliver nødvendigt at lade Expeditionen besørge af flere Personer. Naar der har været talt, som om det skulde være den letteste Sag af Verden at lade Postvæsenet undvære en Tindtægt, og man ikke har villet se paa, at 8 Ore ikke er 4 Skilling, skjøndt der ved denne Forandring vil fremkomme et Tab for Statskassen af omtrent 36,000 Rd., saa vil jeg bemærke, at efter min Overbevisning kan man paa ingen Maade paastaa, at Postvæsenets Overskud er glimrende. Det er ikke saa længe siden, at jeg havde den Ære at have med disse Sager at gøre paa et tidligere Stadium, og jeg mindes da meget vel, at der har været Spørgsmaal om Budgetter, paa hvilke Postvæsenet ikke har haft noget Overskud. Naar det er sagt her, at mange af de store Udgifter, som jeg tror ikke urigtigt blev angivne til omtrent 2 Millioner, ere afholdte af Postvæsenets Overskud, saa tillader jeg mig derimod at paastaa, at dette ikke forholder sig saa. En Del af dem kan ganske vist være afholdt af Postvæsenets Overskud, men de Herrer ville ved at gjenmemgaa de tidligere Finantslove kunne se, at blandt extraordinære Udgifter findes meget jævnlig Poster til nye Skibes Anskaffelse, Jernveje og deslige, saa at det ikke kan siges, at Statskassen har forholdt sig passiv overfor disse store Anskaffelser. Man vil ved en Undersøgelse finde, at Statens almindelige Fond har maattet bidrage overmaade betydeligt til at tilveiebringe de Midler, som Postvæsenet fordrer for at kunne fyldestgjøre sin Hensigt. Skjøndt jeg for Dvrigt ikke ved denne Leilighed skal komme ind paa det Moment, som navnlig den ærede første Taler syntes at pointere, nemlig Hensynet til de Ubemidlede, vil jeg dog sige, at dersom man stillede det saaledes, at Postvæsenet ikke kunde bære sig selv, men maatte drage temmelig betydelige Subsidier fra Statskassen, saa blev Spørgsmaalet dette, hvorvidt det er forstandigt, at de, der ikke korresponderer, skulle finde sig i gennem en forøget Skat at betale for dem, der korresponderer, og dette er og bliver ikke Almuen. Men jeg skal ikke komme ind paa dette Forhold, thi det forekommer mig ikke at ligge naturligt for her. Det skulde altsaa være de mindre Bemidlede, som vilde komme til at føle, at Portoen blev sat op fra 4 Skilling til 10 Ore. Ja, man kan jo have forskjellige Fornemmelser i den Henseende; jeg for mit Vedkommende holder mig overbevist om, at det for de saa Breve, som affendes af mange af den ubemidlede Klasse, hvorved jeg forstaar Folk, som ikke have mere end det Nødvendigste, og for hvis Bedrift Korrespondance ikke har nogen Betydning — ikke vil blive nogen Sum, som i ringeste Maade kan virke forstyrrende hærken paa deres økonomiske Stilling eller deres Sindstilstand. Jeg tror, at det er et meget forsvindende Bøvel, der her kan blive Spørgsmaal om, og jeg næver ikke den mindste Tvivl om, at de ville foretrække at have en bekvem Betaling fremfor at skulle